Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 892/24
29.8.2024. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Марка Јоцића, председник већа, Данка Лаушевића и Раше Јанковића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Росанде Ћевердановић Савковић, као записничара, у кривичном поступку против **окр. АА и др**, због кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 3 КЗ у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, одлучујући о жалбама браниоца окр. ББ, адв. Дејана Дамјановића, браниоца окр. АА, адв. Александра Веселиновића и браниоца окр. ВВ, адв. Зорана Стефанова, изјављеним против пресуде Основног суда у Панчеву К.бр.738/22 од 16.04.2024. године, у седници већа одржаној дана 29.08.2024. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

УСВАЈАЈУ СЕ жалбе браниоца окр. ББ, адв. Дејана Дамјановића, браниоца окр. АА, адв. Александра Веселиновића и браниоца окр. ВВ, адв. Зорана Стефанова, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, па се **ПРЕИНАЧАВА** пресуда Основног суда у Панчеву К.бр.738/22 од 16.04.2024. године, тако што Апелациони суд у Београду, због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, применом наведених законских прописа и одредби чланова 4, 42, 43, 44, 54, 55 и 63 КЗ, **окр. АА осуђује на казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци**, у коју му се урачунава време проведено у притвору по решењу Ки.бр.1045/12 од 14.09.2012. године, у периоду од 12.09.2012. године до 08.03.2013. године и по решењу Кв.бр.105/17 од 02.03.2017. године, у периоду од 20.03.2023. године до 16.04.2024. године, **окр. ББ на казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци**, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору, по решењу Ки.бр.245/12 од 14.09.2012. године, у периоду од 12.09.2012. године до 08.03.2013. године, **те окр. ВВ, на казну затвора у трајању од 4 (четири) године**, док се жалбе браниоца окр. ББ, адв. Дејана Дамјановића, браниоца окр. АА, адв. Александра Веселиновића и браниоца окр. ВВ, адв. Зорана Стефанова, у преосталом делу **ОДБИЈАЈУ** као неосноване, а првостепена пресуда, у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Панчеву К.бр.738/22 од 16.04.2024. године, окривљени АА, ББ и ВВ, оглашени су кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 3 КЗ у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, па су, применом наведених законских прописа и одредби чланова 4, 42, 43, 44, 54, 55 и 63 КЗ, осуђени на казне затвора у трајању од по 5 (пет) година, а у изречену казну затвора окр. АА урачунава се притвор одређен решењем Ки.1045/12 од 14.09.2012. године, у периоду од 12.09.2012. године до 08.03.2013. године и по решењу Кв.105/17 од 02.03.2017. године, у периоду од 20.03.2023. године до 16.04.2024. године, те се окр. ББ у изречену казну затвора урачунава притвор одређен решењем Ки.245/12 од 14.09.2012. године, у периоду од 12.09.2012. године до 08.03.2013. године. Обавезани су окривљени да оштећеном ГГ солидарно врате износ од 3.689.057,00 динара, у року од једне године од правноснажности пресуде, под претњом извршења. На основу члана 264 став 4 ЗКП, окривљени су ослобођени од дужности да надокнаде трошкове кривичног поступка, који падају на терет буџетских средстава суда.

Против напред наведене пресуде, благовремено су жалбе изјавили:

-бранилац окр. ББ, адв. Дејан Дамјановић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине ожалбену пресуду и предмет врати на поновно суђење, или преиначи побијану пресуду, изрицањем ослобађајуће пресуде у односу на окривљеног ББ, сходно члану 423 ЗКП;

-бранилац окр. АА, адв. Александар Веселиновић, из свих законских разлога, са предлогом да се ожалбена пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац окр. ВВ, адв. Зоран Стефанов, из свих законских разлога, са предлогом да другостепени суд ожалбену пресуду преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, или ожалбену пресуду укине и врати на поновно суђење.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду, у поднеску Ктж.бр.935/24 од 07.08.2024. године, предложио је да Апелациони суд у Београду одбије жалбе бранилаца, окривљеног АА, адвоката Александра Веселиновића, окривљеног ББ, адвоката Дејана Дамјановића и окривљеног ВВ, адвоката Зорана Стефанова, као неосноване и потврди пресуду Основног суда у Панчеву К.бр.738/22 од 16.04.2024. године.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је, након разматрања навода и предлога из жалби, као и предлога јавног

тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, те након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

У жалби браниоца окр. ББ, истиче се да је једини доказ за осуду окр. ББ, исказ ВВ, дат 12.09.2012. године у полицији, под претњом одређивања притвора, који исказ је окр. ВВ променио већ 01.10.2012. године, приликом саслушања пред истражним судијом. Посебно се истиче да у односу на окр. ББ, нису пронађени никакви материјални докази за његово учешће у тешкој крађи на штету породице ГГ, нити у односу на овог окривљеног постоји било шта у одбранама окривљених, што несумњиво доказује присуство и учешће окр. ББ у крађи. Према ставу браниоца, исказ окр. ВВ, дат у полицији 12.09.2012. године, представља незаконито прибављен доказ, на којем се судска одлука не може заснивати.

Такође, и у жалби браниоца окр. АА, истиче се да је суд дошао до нетачног закључка о чињеничном стању, само на основу признања окривљених, који су били подложни притисцима полицијских органа и претњама притвором, док не постоје материјални докази који би подржали оптужницу.

У жалби браниоца окр. ВВ, се истиче да једини материјални доказ који се, од стране суда повезује са улогом окр. ВВ у радњама извршења предметног кривичног дела, су новчанице од по 1.000,00 динара, које су пронађене у дворишту, док ДНК анализа даје негативно одређење, а то је да се не може апсолутно искључити допринос окр. ВВ, односно његови ДНК трагови на новчаницама, што практично, према ставу браниоца, ништа не значи. Такође се истиче да су окривљени давали противречне изјаве, оптужујући један другога за извршење кривичног дела, док су сви негирали своју кривицу. Бранилац посебно указује да у односу на окр. ВВ постоје докази да он није, на месту извршења кривичног дела, био присутан, већ да се у исто време налазио на другом месту.

Међутим, према оцени Апелационог суда у Београду, изнетим жалбеним наводима бранилаца окривљених, не доводи се у сумњу потпуност и правилност утврђеног чињеничног стања, од стране првостепеног суда који је, на основу доказа које је извео и правилно ценио, извео правилан закључак да су окривљени извршили кривично дело тешка крађа из члана 204 став 3 КЗ у вези става 1 КЗ, у вези члана 33 КЗ, на штету ДД и ЂЂ.

У погледу законитости начина саслушања осумњиченог ВВ пред ПУ Панчево дана 12.09.2012. године, првостепени суд наводи да је на предметном записнику констатовано да је осумњичени, пре изношења одбране, на основу члана 68 ЗКП, поучен о својим правима, пре свега о праву на браниоца, да није дужан да износи одбрану нити да одговара на постављена питања, да му је саопштено кривично дело за које се сумњичи и да његовом саслушању присуствује адвокат Олег Копривица кога је он лично и ангажовао као изабраног браниоца. Према томе, оптужени ВВ је у полицији,

у својству осумњиченог, пристао да изнесе одбрану којој је присуствовао изабрани бранилац. С тим у вези, правилан је став првостепеног суда да је окр. ВВ у полицији саслушан по свим правилима које важе за саслушање окривљеног, односно да су били испуњени сви формални услови за законитост његовог саслушања, па се тиме записник о саслушању осумњиченог ВВ, у полицији, може користити као доказ у кривичном поступку.

Приликом саслушања пред истражним судијом дана 01.10.2012. године, окр. ВВ је навео да су га у полицији малтретирали, да је изјаву дао пре него што је дошао адвокат, да је нешто сам "осмислио" а нешто су му рекли шта да каже. Међутим, првостепени суд је правилно поступио када је овакве наводе окривљеног оценио као паушалне и усмерене на избегавање кривице. Наиме, испитани сведоци-полицијски службеници ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ и ИИ, сагласно су навели да према ВВ никаква принуда није примењена, а осим тога записник о саслушању ВВ, у полицији, потписан је без његових примедби и без примедби адвоката који је био присутан саслушању.

Окривљени ВВ је на саслушању у полицији 12.09.2012. године, навео да је критичног дана радио на покривању крова код газде и пријатеља ЈЈ, да га је позвао телефоном око 10,30 часова АА, признајући чињеницу да је тада отишао аутом по АА и ББ. Међутим касније је у току поступка тврдио да је све време 11.09.2012. године био ангажован на постављању крова код ЈЈ, предлажући сведоке на ову околност. Испитани сведоци ЈЈ, КК и ЛЛ нису потврдили алиби ВВ, односно нису потврдили да је окривљени 11.09.2012. године непрекидно радио код ЈЈ.

У току истражног поступка, дана 07.12.2012. године, окр. АА, током суочења са окр. ББ, изјавио је да не може више да трпи и жели да каже истину, те му је ББ лично предложио да узму паре од тог човека, да је ВВ рекао да паре стоје у спаваћој соби, да су се сва тројица договорили да тоураде, да су направили план како да уђу у кућу, па су прво у 03,30 часова отишли на таван, он и ББ "код кумове таште" (таште окр. ВВ), сачекали да људи оду да секу тулузину, па су ББ и он развалили дрвена врата, гурањем, покрали новац, те је позвао ВВ у 10,00 часова телефоном, по претходном договору, да са његовим аутом "..." дође по њих у таштино двориште, да су се ББ и он сакрили у гепек и да их је ВВ одвезао до његове куће где је ВВ делио паре.

Током истражног поступка, дана 03.12.2012. године, окр. ББ је изјавио да му је АА око 09,00 часова тражио ауто да са кумом ВВ опљачкају неког човека, чија је кућа преко пута ВВ, па је потом око 11,00 часова, дошао да му каже да су то урадили, све му је испричао АА, да је ВВ отворио капију на таштиној кући да ту уђе АА, па је АА прескочио зид, отишао код првог комшије и покрао га.

Окривљени ВВ током истраге дана 12.09.2012. године, изјавио је да су АА и ББ осматрали са тавана таштине куће комшију ДД, да му је сутрадан АА предложио да покраду новац, да га је 11.09.2012. године позвао кум АА телефоном да узме његов ауто "..." и дође до таште, да је он то урадио, а потом су се АА и ББ сакрили у гепек, па их је

он одвезао из таштиног дворишта и затворио капију.

Из оваквих одбрана окривљених, према правилном ставу првостепеног суда, јасно произилази да су њих тројица имали договор да покраду сада покојног ДД, да су знали врло добро да он има новац у кући, да су разрадили план крађе, тако што су АА и ББ прво били сакривени на тавану куће таште ВВ, одакле су, пошто су се уверили да су ДД и ЂЂ напустили кућу, преко зида дошли до куће, насилно отворили врата гурањем, извршили преметачину, пронашли новац и украли га, а потом их је ВВ сачекао у аутомобилу, у таштином дворишту, где су се ББ и АА сакрили у гепек, одвезао их са лица места до куће АА, где су делили новац.

Наводи одбране окр. АА од 07.12.2012. године, да су паре нашли у спаваћој соби када су подигли кауч, да је у каучу била кутија, а у кутији женска ташна умотана у крпу плаве или црне боје, да је у тој ташни пронађен новац, да су у кутији биле коверте, једна или више, где су пронашли евре, потврђени су исказом оштећене.

Наиме, оштећена, сада покојна ЂЂ, у свом исказу је навела да је новац сакрила у каучу, да је паре поделила и у бели коверат ставила већу суму, преостали новац у три коверте на којима је написала износе, па све то у зелену кесу, а кесу ставила у своју црну ташну и ташну умотала у крпу.

Имајући у виду да је окр. АА до детаља описао да је новац био у женској ташни, да је женска ташна била умотана у крпу, да су у кутији биле и коверте, што се поклапа са сведочењем сада покојне ЂЂ о начину на који је сакрила новац, правилан је закључак првостепеног суда да окр. АА говори истину јер не би могао до детаља да опише где је пронађен новац, уколико га он лично није и украо.

У прилог закључку суда да су окривљени извршили кривично дело за које се терете, иде и чињеница да је полиција, приликом претреса куће окр. ВВ, у пласту сена пронашла 18.000,00 динара за који новац је окр. ВВ навео да га је "крваво зарадио", а одбрана овог окривљеног сматра да се ради о релативно малој суми коју може да поседује свако домаћинство. Међутим, сума од 18.000,00 динара, да се ради о тешко зарађеном новцу, не би била сакривена у слами. При томе, и код супруге окр. АА пронађен је новац у износу од 700 евра, за који је иста навела да новац прима из Словеније као дечији додатак, али супротно од њених навода, окр. АА је 07.12.2012. године, у одбрани навео да је жени дао 700 евра од последњег новца из крађе, али јој није рекао одакле му, да је деци купио патике, да је жени дао још 500 евра и 40.000,00 динара, док је остатак новца понео са собом (за Нови Сад, а у Нови Сад је са њим ишао и окр. ВВ). Наведено, према правилном ставу првостепеног суда, указује да су окривљени поделили украдени новац, а након извршеног кривичног дела део новца сакрили, који је полиција успела да пронађе, а преостали део новца је остао сакривен.

Имајући у виду све изнето, одбране окривљених АА, ББ и ВВ, изнете на главном претресу, када су у потпуности негирали све чињенице које су раније у истрази

навели, према оцени Апелационог суда у Београду су неосноване, те усмерене на избегавање кривице.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, и то како у погледу чињеница и околности које се тиче објективних обележја кривичног дела у питању, тако и у погледу субјективног односа окривљених према извршеном делу, првостепени суд је правилно применио кривични закон, када је нашао да се у радњама окривљених стичу сва законска обележја кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 3 КЗ у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а по жалбама бранилаца окривљених АА, ББ и ВВ, Апелациони суд у Београду је нашао да су жалбе бранилаца окривљених, у овом делу основане.

Наиме, првостепени суд је правилно утврдио на страни окр. АА, као отежавајућу околност, чињеницу да је раније два пута осуђиван и то једном због кривичног дела разбојништво, а други пут по члану 23 Закона о јавном реду и миру. Такође, правилно је на страни окр. ББ, као отежавајућу околност утврдио да је исти раније осуђиван чак осам пута и то два пута због кривичног дела фалсификовање исправе, по једном због кривичног дела тешке крађе, тешке телесне повреде, лаке телесне повреде, неовлашћеног коришћења туђег возила и једном по Закону о енергетици. Међутим, чињеницу која се односи на осуђиваност окривљеног АА и ББ, након извршења кривичног дела због којег су у овом кривичном поступку оглашени кривим, првостепени суд није могао ценити као отежавјућу околност, будући да је, у вези са околношћу ранијег живота окривљених, важан њихов однос према друштвеним и моралним нормама, који су испољили у свом животу пре извршења кривичног дела. Осим тога, личне прилике окривљених АА, ББ и ВВ, које се односе на чињеницу да окр. АА има двоје малолетне деце, окр. ББ седморо деце од којих шесторо малолетне, а окр. ВВ је отац троје малолетне деце, у смислу одредбе члана 54 КЗ, по правилу се сматрају олакшавајућим околностима. У односу на окр. ВВ, првостепени суд је правилно утврдио чињеницу да овај окривљени раније није осуђиван.

Имајући у виду напред наведене олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљених АА, ББ и ВВ, Апелациони суд у Београду је окривљене АА и ББ осудио на казне затвора у трајању од по 4 (четири) године и 6 (шест) месеци, у коју казну се окривљенима урачунава време проведено у притвору, док је окр. ВВ осудио на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, налазећи да су овако изречене кривичне санкције сразмерне тежини извршеног кривичног дела, степену кривице окривљених, околностима под којима је кривично дело извршено, те су исте нужне, али и довољне за постизање опште сврхе изрицања кривичних санкција и сврхе кажњавања прописане одредбом члана 4 и 42 КЗ.

С обзиром на све изнето, усвајањем жалби бранилаца окривљених, првостепена пресуда је преиначена само у делу одлуке о кривичној санкцији, док су жалбе у

преосталом делу одбијене као неосноване, а првостепена пресуда, у непреиначеном делу, потврђена.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 459 став 1 ЗКП и члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Росанда Џевердановић Савковић с.р.

Председник већа-судија
Марко Јоцић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић